หัวข้อดุษฎีนิพนธ์ การพัฒนาอนุภาคนาโนที่เป็นสารยับยั้งเอนไซม์อะโรมาเทส

จากพืชเพื่อทำให้เกิดลักษณะเพศผู้ในปลาม้าลาย

ผู้เขียน ว่าที่ร้อยตรีทนงศักดิ์ สัสดีแพง

ปริญญา ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต (วิทยาศาสตร์นาโนและเทคโนโลยีนาโน)

คณะกรรมการที่ปรึกษาผศ.น.สพ. ดร.สุรชัย พิกุลแก้วอาจารย์ที่ปรึกษาหลักรศ.ภญ.ดร.ศิริพร โอโกโนกิอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมผศ.สพ.ญ.ดร.วาสนา ใชยศรีอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การผลิตปลาเพศผู้ ถูกพิจารณาว่ามีสำคัญต่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในประเทศไทย การจัดการ สิ่งหนึ่งที่มีส่วนทำให้เกิดการเจริญเติบโตด้านนี้ คือ เทคโนโลยีการผลิตถูกปลาเพศเดียวโดยใช้วิธีการ ยับยั้งเอนไซม์อะโรมาเทสเพื่อทำให้เกิดลักษณะเพศผู้ ดังนั้น พืชไทยจำนวน 22 ชนิดที่เกี่ยวข้องกับ การออกฤทธิ์ยับยั้งเอนไซม์อะโรมาเทส ประกอบด้วยพืชที่ถูกนำมาใช้ในการรักษามะเร็งเต้านม และ/หรือ มะเร็งรังไข่ หรือมีรายงานว่าเป็นตัวกระคุ้นฮอร์โมนเทสโทสเตอโรน ได้ถูกนำมากสกัดด้วยเอทา นอลและทำการตรวจสอบ ผลการศึกษาพบว่า เพกา (Oroxylum indicum L.) มีฤทธิ์ยับยั้งการทำงาน ของเอนไซม์อะโรมาเทสได้สูงสุดในการตรวจจัดด้วยระบบไมโครโซมจากปลานิล โดยสารสกัดด้วย เอธิลอะซีเตดจากเปลือกเพกาแสดงความเป็นพิษเพิ่มขึ้นตามกวามเข้มข้นต่อเซลล์มะเร็งที่ไวต่อ ฮอร์โมนเพศหญิงทั้งชนิด HepG2 และMCF-7 นอกจากนี้ ผลจากการวิเกราะห์ด้วยวิธี HPLC ชี้ให้เห็น ว่าองค์ประกอบหลักของสารสกัดดังกล่าว คือ ไครซิน อย่างไรก็ตามใครซินเป็นสารที่ไม่ละลายน้ำ ดังนั้น เพื่อเพิ่มการละลายน้ำของไครซินจึงพัฒนาไครซินให้มีขนาดอนุภาลนาโนโดยใช้โพลิเมอร์ ชนิดต่างๆ ได้แก่ ไฮดรอกซีโพรพิลเบด้าไซกลอเดกตริน (เอชพีบีซีดี), พอลอกซาเมอร์ เอฟหณีงสองเจ็ด, พอลีแลกติกโกไกลโคลิกแอซิด (พีแอลจีเอ) และระบบนำส่งไบโลโซม โดยศึกษาร่วมกับการใช้สารลดแรงดึงผิวเพื่อเพิ่มการละลาย

ผลการศึกษาพบว่าสัดส่วนเหมาะสมของเอชพีบีซีดีร่วมกับสารลดแรงตึงผิวร่วมกับทวีนแปด สิบ ทำให้เกิดไครซินขนาดอนุภาคนาโนที่มีประสิทธิภาพการกักเก็บของสาร, ค่าประจุซีต้า, และค่า การกระจายตัว 100%, 8.68 ± 2.24 นาโนเมตร และ 0.04 ± 0.0 ตามลำดับ ส่วนการใช้พอลอกซาเมอร์ เอฟหกแปดที่สัดส่วนเหมาะสมร่วมกับทวีนแปดสิบ ทำให้เกิดไครซินขนาดอนุภาคนาโนที่มี ประสิทธิภาพการกักเก็บของสาร, ค่าประจุซีต้ำ, และค่าการกระจายตัว 100%, 12.71 ± 4.10 นาโน เมตร และ 0.14 ± 0.0 ตามลำคับ ในขณะที่การใช้พอลอกซาเมอร์ เอฟหนึ่งสองเจ็คที่สัคส่วนเหมาะสม ร่วมกับทวีนแปคสิบ ทำให้เกิดไครซินขนาดอนุภาคนาโนที่มีประสิทธิภาพการกักเก็บของสาร, ค่า ประจุซีต้า, และค่าการกระจายตัว 100%, 11.74 ± 3.22 นาโนเมตร และ 0.05 ± 0.0 ตามลำดับ ยังพบอีก ว่า การใช้อะซีโตนเป็นตัวทำละลายไครซินหรือเอธานอลในขั้นตอนการเตรียมก็สามารถทำให้เกิดไค รซินขนาดอนุภาคนาโนได้ไม่แตกต่างกัน สิ่งที่น่าสนใจในการพัฒนาไครซินขนาดอนุภาคนาโนทั้ง สามระบบดังกล่าว คือ อนุภาคนาโนที่บรรจุไครซินมีขนาดค่อนข้างใหญ่กว่าขนาดของกลุ่มควบคุมที่ ไม่ได้บรรจุไครซิน ส่วนการใช้พีแอลจีเอที่สัดส่วนเหมาะสมร่วมกับทวีนแปดสิบทำให้เกิดไครซิน ขนาดอนุภาคนาโนที่มีประสิทธิภาพการกักเก็บของสาร, ค่าประจุซีต้า, และค่าการกระจายตัว 56.99 ± 4.55%, 205.00 ± 59.69 นาโนเมตร และ 0.12 ± 0.0 ตามลำคับ นอกจากนี้ พบว่าสัคส่วนของยาต่อ โพลิ เมอร์ที่ใช้มีบทบาทสำคัญต่อขนาดอนุภาคนาโนในการพัฒนายาโหลดในไมเซลล์อย่างมีนัยสำคัญ และสัคส่วนที่เหมาะสมของไครซินร่วมกับน้ำดี โคเลสเตอรอล และสแปนแปคสิบ ทำให้เกิดไครซิน ์ โหลดในใบโลโซมที่มีประสิทธิภาพการกักเก็บของสาร, ค่าประจุซีต้า, และค่าการกระจายตัว 93.64 ± 2.6%, 184.70 \pm 80.12 นาโนเมตร และ 0.32 ± 0.0 ตามลำดับ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าชนิดและ สัคส่วนของสารลดแรงตึงผิวที่นำมาใช้เป็นจุดสำคัญในการพัฒนาขนาคอนุภาคนาโนที่บรรจุไครซิน และส่งผลต่อประสิทธิภาพการกักเก็บไครซินในระบบไบโลโซม

อย่างไรก็ตามพบว่า เอชพีบีซีคีร่วมกับทวีนแปคสิบของไครซิน ที่ความเข้มข้นน้อยกว่าหรือ เท่ากับ100 นาโนกรัมต่อมิลลิลิตร แสดงความเป็นพิษต่ำต่อการพัฒนาการของไข่ปลาม้าลาย เป็นไปได้ว่า ไครซินขนาดอนุภาคนาโนที่พัฒนาขึ้นโดยใช้เอชพีบีซีคีสามารถนำส่งสารไครซินได้เร็วกว่า ระบบอื่นในต้นทุนการผลิตที่ต่ำ ดังนั้น ไครซินขนาดนาโนที่พัฒนาขึ้นโดยใช้เอชพีบีซีคีระดับความ เข้มข้น 10 นาโนกรัมต่อมิลลิลิตร และ 100 นาโนกรัมต่อมิลลิลิตร จึงถูกนำมาศึกษาการทำให้เกิด ลักษณะเพศผู้ในปลาม้าลายโตเต็มวัยเพศเมีย ผลการศึกษาทั้งหมดพบว่าระบบนำส่งสารไครซินขนาด อนุภาคนาโนที่พัฒนาโดยใช้เอชพีบีซีคีส่งผลต่อการพัฒนารังไข่และมีผลต่อการเกิดลักษณะภายนอก แบบเพศผู้ของปลาม้าลาย ผลการศึกษานี้เป็นผลการศึกษาเบื้องต้นของการใช้สารธรรมชาติที่ทำให้มี ขนาดอนุภาคนาโนเพื่อทำให้เกิดลักษณะเพศผู้ในปลาม้าลาย ซึ่งในการศึกษาในอนาคตจะได้ศึกษา เพิ่มเติมถึงประสิทธิภาพการทำให้เกิดลักษณะเพศผู้ในกลุ่มประชากรของปลาชนิดอื่นต่อไป

Dissertation Title Development of Plant Aromatase Inhibitor Nanoparticles for

Masculinization of Zebrafish (Danio rerio)

Author Acting Sub Lt. Tanongsak Sassa-deepaeng

Degree Doctor of Philosophy (Nanoscience and Nanotechnology)

Advisory Committee Assistant Professor Dr. Surachai Pikulkaew Advisor

Associate Professor Dr. Siriporn Okonogi Co-advisor

Assistant Professor Dr. Wasana Chaisri Co-advisor

ABSTRACT

Male fish production has been regarded as important role for aquaculture in Thailand. One of the management to contribute this growth is the monosex fingerlings production technology through aromatase inhibitory activity for fish masculinization. Therefore, the 22 Thai plants, involved inhibiting activity of aromatase including for healing breast cancer and/or ovarian cancer or clamed as testosterone booster, were extracted by using ethanol and then investigated. It was found that *Oroxylum indicum* L. possess highest inhibitory activity on aromatase of tilapia microsome system. Ethyl acetate fraction of *O.indicum* also shows the high dose-dependent cytotoxicity both in HepG2 and MCF-7. Furthermore, the data from characterization by HPLC indicated that chrysin is the major component of this fraction. However, chrysin is practically insoluble in water. To increase water solubility of chrysin, nanoparticles of chrysin were developed by using hydroxypropylbetacyclodextrin (HPβCD), poloxamer F68, poloxamer F127, polylactic-co-glycolic acid (PLGA) and bilosome system. The effect of surfactant on enhancing the solubility was also studied.

It was found that, at the proper ratio of HP β CD associated with tween80, the nanoparticles of chrysin were obtained with EE%, Z-Average particle size, and polydispersion index (PDI) of 100%, 8.68 \pm 2.24 nm and 0.04 \pm 0.0, respectively. The

proper ratio of poloxamer F68 associated with tween 80 was obtained with EE%, Z-Average particle size and PDI of 100%, 12.71 ± 4.10 nm and 0.14 ± 0.0 , respectively. The proper ratio of poloxamer F127 associated with tween80 was obtained with %EE, Z-Average particle size and PDI of 100%, 11.74 ± 3.22 nm and 0.05 ± 0.0 , respectively. It was also found that no significant difference between ethanol and acetone used as a solvent for chrysin dissolution in the preparation process. Interestingly, the three systems of these polymeric micelles revealed that the size of chrysin nanoparticle was slightly larger than that of empty micelles. At the proper ratio of PLGA (50:50) associated with tween 80, the chrysin loaded PLGA was obtained with EE%, Z-Average particle size and PDI of 56.99 \pm 4.55%, 205.00 \pm 59.69 nm and 0.12 \pm 0.0, respectively. Additionally, it was also found that the ratio of drug to polymer play an important role in the size of the developed drug loaded micelles significantly. At proper ratio of chrysin to bile salt, cholesterol and span 80, the chrysin loaded bilosome was obtained with EE%, Z-Average particle size and PDI of 93.64 \pm 2.60%, 184.70 \pm 80.12 nm and 0.32 ± 0.0 , respectively. The results demonstrate that the types of surfactants and the ratio of chrysin to surfactants are critical points in the size of chrysin loaded bilosome development and entrapment efficiency.

However, HP β CD associated with tween 80 of chrysin at concentration of \leq 100 ng/mL showed low toxicity on zebrafish eggs development. It can be suggested that HP β CD associated with tween 80 can delivery chrysin into the eggs and released chrysin from nanoparticle faster than the other system with cost effectiveness. Therefore, the chrysin loaded HP β CD at concentration of 10 ng/mL and 100 ng/mL were selected for study the effect of chrysin on adult female zebrafish masculinization. The overall results demonstrated that chrysin loaded HP β CD were affected to ovarian development and gross appearance of male characteristics. These results are preliminary study of the effect of natural compound entrapped into nanoparticles on masculinization in zebrafish. Further study on the *in vivo* study of this nanoparticles efficacy of masculinization on other fish model will be investigated.